A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2020. július 9.*

„Előzetes döntéshozatal – Közös kereskedelempolitika – Dömping – A Kínai Népköztársaságból származó vas vagy acél kötőelemek behozatalára kivetett dömpingellenes vám – 91/2009/EK rendelet – Érvényesség – 384/96/EK rendelet – A 2. cikk (10) és (11) bekezdése – Védelemhez való jog”

A C-104/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) a Bírósághoz 2019. február 11-én érkezett, 2019. február 8-i határozatával terjesztett elő

a **Donex Shipping and Forwarding BV**

és

a **Staatssecretaris van Financiën**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök, S. Rodin, D. Šváby, K. Jürimäe (előadó) és N. Piçarra bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. december 11-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Donex Shipping and Forwarding BV képviseletében Y. Melin avocat és J. Biermasz advocaat,

– a holland kormány képviseletében M. Bulterman és J. Langer, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Unió Tanácsa képviseletében H. Marcos Fraile és B. Driessen, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: N. Tuominen avocate,

– az Európai Bizottság képviseletében M. França, T. Maxian Rusche, F. van Schaik és C. E. E. Zois, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2020. március 4-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: holland.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a Kínai Népköztársaságból származó egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2009. január 26-i 91/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 29., 1. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) érvényességére vonatkozik.

2 E kérelmet a Donex Shipping and Forwarding BV (a továbbiakban: Donex) és a Staatssecretaris van Financiën (pénzügyi államtitkár, Hollandia) között a Kínából származó vas vagy acél kötőelemek behozatalára kivetett dömpingellenes vám Donex általi megfizetésére irányuló felszólítások tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

Az alaprendelet

3 A vitatott rendelet elfogadása idején a dömpingellenes intézkedések Európai Unió által történő alkalmazására irányadó rendelkezéseket a legutóbb a 2005. december 21-i 2117/2005/EK tanácsi rendelettel (HL 2005. L 340., 17. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.; a továbbiakban: alaprendelet) tartalmazta.

4 Az alaprendelet 1. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„Egy termék akkor tekinthető dömpingelt terméknek, ha a Közösségbe irányuló exportára alacsonyabb, mint egy hasonló terméknek a szokásos kereskedelmi forgalomban az exportáló országra megállapított összehasonlítható ára.”

5 E rendelet 2. cikkének (10) és (11) bekezdése a következőket mondja ki:

„(10) Az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást kell végezni. Ezt az összehasonlítást ugyanazon a kereskedelmi szinten, az egymáshoz képest – amennyire csak lehetséges – azonos időben történt eladások vonatkozásában és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló egyéb különbségek figyelembevételével kell elvégezni. Ha az így megállapított rendes érték és az exportár összehasonlítása ezen az alapon nem lehetséges, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát állítólag és kimutatottan befolyásoló különbségeket, megfelelő kiigazítások formájában, kérésre minden egyes esetben figyelembe kell venni. A kettős kiigazításokat, különösen az árengedményeket, a kedvezményeket, a kereskedelem szintjét és mennyiségét illetően, minden esetben kerülni kell. Ha a meghatározott feltételek teljesülnek, a következő tényezők vonatkozásában kerülhet sor kiigazításra:

[…]

b) *Importköltségek és közvetett adók*

A rendes értéket az olyan importköltségeknek vagy közvetett adóknak a megfelelő összegével kell kiigazítani, amelyeket a hasonló termékekre és az azokba fizikailag beépített anyagokra vetnek ki, ha azokat az exportáló országban való felhasználásra szánják, és amelyeket a Közösségbe exportált termék vonatkozásában nem szednek be, vagy nem térítenek vissza.

[…]

k) *Egyéb tényezők*

Kiigazítást lehet végezni az a)–j) pontban nem említett egyéb, tényezőkben mutatkozó különbségek esetében is, ha bizonyítást nyer, hogy azok befolyásolják az e bekezdés alapján előírt ár-összehasonlíthatóságot, különös tekintettel arra, hogy a fogyasztók a hazai piacon tartósan más árat fizetnek az e tényezőkben mutatkozó eltérések miatt.

[…]

(11) A vonatkozó tisztességes összehasonlítást szabályozó rendelkezéseknek megfelelően a dömpingkülönbözet meglétét a vizsgálati időszak alatt rendszerint a rendes érték súlyozott átlagának a Közösségbe irányuló összes exportügylet árainak súlyozott átlagával való összehasonlítása, vagy az egyes rendes értékeknek a Közösségbe exportált termékek egyes exportáraival való, ügyletenkénti összehasonlítása alapján kell meghatározni. A súlyozott átlag alapján megállapított rendes értéket azonban a Közösségbe irányuló összes egyedi exportügylet áraival is össze lehet vetni, ha az exportárak vásárlónként, területenként vagy időszakonként jelentős eltéréseket mutatnak, és ha az e bekezdés első mondatában meghatározott módszerek nem tükrözik a gyakorolt dömping teljes mértékét. Ez a bekezdés nem zárja ki a 17. cikk szerinti mintavételt.”

A vitatott rendelet

6 A European Industrial Fasteners Institute (EIFI) által 2007. szeptember 26-án benyújtott panaszt követően az Európai Bizottság 2007. november 9-én az egyes Kínai Népköztársaságból származó vas vagy acél kötőelemek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítést (HL 2007. C 267., 31. o.) tett közzé.

7 A vizsgálat a 2006. október 1-je és 2007. szeptember 30. közötti időszakra terjedt ki. E vizsgálat tárgyát a rozsdamentes acélból készült kötőelemektől eltérő, egyes vas és acél kötőelemek (a továbbiakban: érintett termék) képezték.

8 2008. augusztus 4-én valamennyi érdekelt fél rendelkezésére bocsátották a vizsgálat akkori szakaszának előzetes megállapításait tartalmazó tájékoztató dokumentumot, amelyben felkérték a feleket, hogy terjesszék elő a megállapításokkal kapcsolatos észrevételeiket.

9 2008. szeptember 18-án egyeztető találkozóra került sor. Valamennyi, az érintett termék meghatározása vonatkozásában észrevételeket benyújtó érdekelt fél részt vett e találkozón.

10 A vizsgálat megkezdésekor az érintett termék osztályozása a termékkódon alapult. Ezen egyeztető találkozót követően döntés született arról, hogy a normál kötőelemek és a különleges kötőelemek közötti megkülönböztetést, amely kezdetben nem szerepelt ezen osztályozásban (a vitatott rendelet (51) preambulumbekezdése), a terméknek a dömping- és kárkülönbözet kiszámításánál figyelembe vett jellemzői közé kell sorolni. Mivel több kínai importőr és exportáló gyártó arra hivatkozott, hogy az analóg országokban gyártott kötőelemek nem hasonlíthatók össze a kínai gyártók által a Közösségbe exportált kötőelemekkel, a vizsgálat során világossá vált, hogy mind a különleges termékeket, mind pedig a normál termékeket gyártják és értékesítik Indiában, és hogy e kötőelemek ugyanolyan alapvető fizikai és műszaki jellemzőkkel rendelkeznek, mint a Kínából exportált termékek (e rendelet (56) preambulumbekezdése).

11 E vitatott rendelet (57) preambulumbekezdésében megállapításra került, hogy a Közösségben a közösségi gazdasági ágazat által előállított és értékesített kötőelemek, a Kína belföldi piacán előállított és értékesített kötőelemek, valamint az analóg országként szolgáló India belföldi piacán előállított és értékesített kötőelemek, és a Kínában előállított és a Közösségnek eladott kötőelemek az alaprendelet 1. cikke (4) bekezdésének értelmében hasonlóak.

12 A vitatott rendeletben a piacgazdasági elbánásban nem részesülő kínai exportáló gyártók esetében a rendes érték az analóg országban működő gyártóktól származó információk alapján került megállapításra. Analóg országnak Indiát tekintették, figyelembe véve az indiai piacot jellemző versenyfeltételeket és nyitottságot, és tekintettel arra, hogy az együttműködő indiai gyártó a kínai exportáló gyártók által exportált termékekhez hasonló terméktípusokat értékesített (e rendelet (91) preambulumbekezdése).

13 Ezzel összefüggésben a vitatott rendelet (97) és (98) preambulumbekezdése kimondja:

„(97) Az egyéni vizsgálatban részesülő vállalatok egyike és néhány importőr azt állította, hogy az érintett vállalatétól állítólag eltérő típusú kötőelemeket előállító egyetlen indiai gyártó által rendelkezésre bocsátott adatok alapján kiszámított rendes érték nem a legjobb alapja a megfelelő összehasonlításnak. Ezért a vállalat azt javasolta, hogy a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja szerint »bármilyen más elfogadható alapon«, ebben az esetben az exportőr saját, a nyersanyagköltségek állítólagos torzulása miatt kiigazított adatai alapján állapítsák meg.

(98) A fenti kérelmet elutasították, mivel úgy vélik, hogy az indiai gyártó a (91) preambulumbekezdésben említetteknek megfelelően olyan típusú kötőelemeket is értékesített, amelyek összehasonlíthatók voltak a kínai exportáló gyártók által exportáltakkal. Emellett a lenti (103) preambulumbekezdésben említettek szerint elvégezték a rendes értéknek az árak összehasonlíthatóságát érintő megfelelő kiigazítását.”

14 A rendes érték és az exportárak összehasonlítását illetően a vitatott rendelet (101)–(104) preambulumbekezdése kimondja:

„(101) A rendes érték és az exportárak összehasonlítására gyártelepi alapon került sor. A rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlításának biztosítása érdekében az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésével összhangban kiigazítások formájában kellő mértékben figyelembe vettük azokat a különbségeket, amelyek az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásolják.

(102) A Kínából exportált kötőelemek, illetve az indiai együttműködő gyártó által az indiai piacon eladott kötőelemek árainak összehasonlítása során különbséget tettek a normál és a különleges kötőelemtípusok között.

(103) Emellett a helyszínen gyűjtött bizonyítékok alapján az indiai gyártó – amelynek adatait felhasználták a rendes érték meghatározásához – által alkalmazott minőségellenőrzési eljárások előrehaladottabbak voltak a főként normál típusú kötőelemeket gyártó és exportáló együttműködő kínai exportáló gyártók eljárásainál. Ezekben az esetekben az indiai rendes értéket az indiai gyártónál alkalmazott minőségellenőrzés költségei alapján igazították ki.

(104) A fentieken túl megfelelő kiigazításokat végeztek a szállítás, a biztosítás, a kezelési és járulékos költségek, a csomagolás, a hitel, a közvetett adózás és a banki díjak tekintetében minden olyan esetben, ahol ezt észszerűnek, pontosnak és bizonyítékkal kellően alátámasztottnak ítélték meg.”

15 Azon vállalatok tekintetében, amelyek nem működtek együtt, a vámfizetés előtti, közösségi határparitáson számított CIF-ár 115,4%-át tekintették az egész országra vonatkozó, a Kína összes többi exportőrére alkalmazandó dömpingkülönbözetnek (a vitatott rendelet (111) preambulumbekezdése).

16 A vitatott rendelet (229) preambulumbekezdésében az egész országra megállapított kárkülönbözetet a vámfizetés előtti, közösségi határparitáson számított CIF-ár 85%-ában állapították meg.

17 E rendelet 1. cikkének (1) és (2) bekezdése végleges dömpingellenes vámot vetett ki a Kínából származó, rozsdamentes kötőelemektől eltérő, egyes vas és acél kötőelemekre. E vám mértéke a név szerint megjelölteken kívüli „minden más vállalat” esetében 85% volt.

18 A Kereskedelmi Világszervezet (WTO) vitarendező testülete (a továbbiakban: DSB) 2011. július 28-án elfogadta a WTO mellett működő fellebbviteli testület „Európai Közösségek – A Kínából származó egyes vas és acél kötőelemek behozatalára kivetett végleges dömpingellenes intézkedések” ügyre vonatkozó jelentését, valamint a szakcsoport e fellebbviteli testület jelentése által módosított jelentését (WT/DS397) (a továbbiakban együttesen: 2011. évi jelentések). Ezekben a jelentésekben megállapításra került, hogy az Unió a vitatott rendelet elfogadásával megsértette a WTO-jog egyes rendelkezéseit.

A 924/2012/EU, a 2015/519/EU és a 2016/278/EU végrehajtási rendelet

19 A 2012. október 4-i 924/2012/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2012. L 275., 1. o.) módosította a vitatott rendeletet annak érdekében, hogy ezen rendeletek közül az elsővel összefüggésben kijavítsa annak a DSB által a 2011. évi jelentésekben inkoherensnek ítélt aspektusait, és azt összhangba hozza a DSB ajánlásaival és határozataival.

20 A 924/2012 végrehajtási rendelet 1. cikke alapján a vitatott rendelet által „minden más vállalatra” vonatkozóan bevezetett dömpingellenes vám mértéke helyére 74,1%-os vámmérték lépett.

21 E rendelet, a 2. cikkének megfelelően, 2012. október 11-én lépett hatályba.

22 A Kínai Népköztársaságból származó, valamint – kiterjesztés alapján – a Malajziában feladott, akár Malajziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az 1225/2009/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről szóló, 2015. március 26-i 2015/519 végrehajtási rendelet (HL 2015. L 82., 78. o.) fenntartotta az így módosított dömpingellenes vámot.

23 2016. január 18-án a DSB elfogadta a Fellebbviteli Testület jelentését és a Fellebbviteli Testületnek „Az Európai Közösségek – Az egyes Kínából származó vas vagy acél kötőelemek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes intézkedések – Kína hivatkozása a vitarendezésről szóló egyetértési megállapodás 21.5. cikkére” ügyről szóló jelentésével módosított vizsgálóbizottsági jelentését (WT/DS 397/RW) (a továbbiakban együttesen: 2016. évi jelentések). E jelentésekben megállapításra került, hogy az Unió a 924/2012 végrehajtási rendelettel megsértette a WTO-jog egyes rendelkezéseit.

24 E jelentések alapján a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó, valamint – kiterjesztés alapján – a Malajziában feladott, akár Malajziából származóként, akár nem ilyenként bejelentett egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára kivetett végleges dömpingellenes vám hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. február 26-i (EU) 2016/278 bizottsági végrehajtási rendeletet (HL 2016. L 52., 24. o.).

25 E végrehajtási rendelet 1. cikke hatályon kívül helyezi a 924/2012 végrehajtási rendelettel módosított és a 2015/519 végrehajtási rendelettel fenntartott, vitatott rendelet által bevezetett dömpingellenes vámot.

26 A 2016/278 végrehajtási rendelet 2. és 3. cikkének megfelelően e hatályon kívül helyezésre 2016. február 28-i hatállyal került sor, és nem szolgál alapul az ezen időpont előtt beszedett vámok visszatérítéséhez.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

27 2011-ben a Donex vas vagy acél kötőelemek szabad forgalomba bocsátására irányuló vámáru-nyilatkozatokat nyújtott be, amelyeket egy olyan holland társaság javára importált, amely azokat két Thaiföldön letelepedett vállalkozástól szerezte be. E nyilatkozatokban a Donex Thaiföldre mint e kötőelemek származási országára hivatkozott.

28 Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) vizsgálatát követően megállapítást nyert, hogy e kötőelemek ugyanakkor valójában Kínából származnak, és hogy ebből következően azokat a vitatott rendelet alapján dömpingellenes vám sújtja.

29 Következésképpen 2014. június 4-i időponttal dömpingellenes vám megfizetése iránti fizetési felszólításokat intéztek a Donexhez. E vámok a „minden más társaságra” alkalmazandó 85%-os vámmérték alkalmazásával kerültek megállapításra.

30 A Donex a rechtbank Noord-Holland (észak-hollandiai bíróság, Hollandia) előtt vitatta e fizetési felszólításokat, majd azok vonatkozásában a Gerechtshof Amsterdamhoz (amszterdami fellebbviteli bíróság, Hollandia) nyújtott be fellebbezést. Ez utóbbi a 2016. december 22-én hozott határozatával elutasította a hozzá benyújtott fellebbezést, kizárva többek között azon érveket, amelyekkel a Donex vitatta a vitatott határozat érvényességét.

31 A Donex e határozattal szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Hoge Raad der Nederlandenhez (Hollandia legfelsőbb bírósága). A Donex e bíróság előtt megismételte azon érveit, amelyekkel vitatta a vitatott rendelet érvényességét.

32 E bíróság hangsúlyozza, hogy a vitatott rendeletben levont következtetéseket mind e rendeletnek, mind pedig a 924/2012 végrehajtási rendeletnek a preambulumbekezdéseire tekintettel kell értelmezni.

33 Az említett bíróság elsősorban a vitatott rendeletnek a dömpingkülönbözet meghatározását illetően az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésére tekintettel fennálló érvényességét vizsgálja. Álláspontja szerint a vitatott rendeletnek a 924/2012 végrehajtási rendelet (109) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett (97) és (98) preambulumbekezdéséből az következik, hogy a dömpingkülönbözet kiszámításából kizárták az érintett termék bizonyos olyan típusainak kínai exportját, amelyek esetében nem létezik az analóg ország gyártója által gyártott és értékesített megfelelő termék típusa. Márpedig az ilyen kizárás, amint az a 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítéletből (C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269) kitűnik, összeegyeztethetetlen az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdésével.

34 A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben arra keresi a választ, hogy az ezen ítéletben kialakított megoldás átültethető-e a jelen ügyre, és hogy a vitatott rendelet jogellenessége kellően súlyos-e ahhoz, hogy igazolja annak érvénytelenné nyilvánítását.

35 E bíróság másodsorban arra keresi a választ, hogy a vitatott rendelet az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésére tekintettel érvényesnek minősül-e.

36 Az említett bíróság először is megjegyzi, hogy a Bizottság a 924/2012 végrehajtási rendelet elfogadásához vezető vizsgálat során megtagadta a kérelmezett, a behozatali adókhoz, a referenciaországban értékesített nyersanyagokra kivetett közvetett adókhoz, valamint az előállítási költségek eltéréseihez kapcsolódó kiigazításokat, ily módon vélelmezhető, hogy a vitatott rendelet az ilyen kiigazítás iránti kérelmeket sem vette figyelembe. Mivel a Bíróság a 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet (C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269) alapjául szolgáló ügyben nem határozott erről a kérdésről, ezzel kapcsolatban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kell előterjeszteni.

37 Másodszor, a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy érvénytelennek minősül-e a vitatott rendelet amiatt, hogy a Bizottság a vizsgálat során nem közölte megfelelő időben a kínai exportáló gyártókkal a szükséges információkat, különösen az indiai gyártónak a rendes érték meghatározására vonatkozó számadatait, megakadályozva ezáltal őket abban, hogy a kiigazítás iránti kérelmeiket alátámasszák.

38 Abban az esetben, ha a Bíróság álláspontja szerint a vitatott rendelet sérti az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdését, az a kérdés is felmerül, hogy e jogsértés kellően súlyos-e ahhoz, hogy e rendeletet érvénytelenné kelljen nyilvánítani.

39 E körülmények között a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Érvénytelen-e a [vitatott] rendelet egy uniós importőr vonatkozásában [az alaprendelet] 2. cikke (11) bekezdésének megsértése miatt azért, mert [az Európai Unió Tanácsa] az együtt nem működő kínai exportáló gyártók érintett termékei esetében a dömpingkülönbözet meghatározásához nem vette figyelembe a termék bizonyos típusaira vonatkozó exportügyleteket az említett rendelkezésben szabályozott összehasonlítás során?

2) Érvénytelen-e a [vitatott] rendelet egy uniós importőr vonatkozásában [az alaprendelet] 2. cikke (10) bekezdésének megsértése miatt azért, mert az érintett termékek esetében a dömpingkülönbözet kiszámítása keretében [a Tanács és a Bizottság] egy indiai gyártó termékei rendes értékének hasonló kínai termékek exportárával való összehasonlítása során megtagadt[a], hogy a nyersanyagokat az analóg országban, Indiában terhelő importköltségekkel és az ott fennálló közvetett adókkal, valamint a gyártásban, illetve a gyártási költségekben mutatkozó különbségekkel összefüggő kiigazításokat vegyenek figyelembe, és/vagy mert [a Tanács és a Bizottság] a vizsgálat során nem bocsátották (megfelelő időben) az együttműködő kínai exportáló gyártók rendelkezésére az indiai gyártó összes adatát a rendes érték megállapítása keretében?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

40 Két kérdésével, amelyeket együttesen célszerű vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy azon három okból, amelyek közül az első az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének megsértésén, a második és harmadik pedig ez utóbbi rendelet 2. cikke (10) bekezdésén alapul, a vitatott rendelet érvénytelennek minősül-e.

41 Elöljáróban, először is meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak a vitatott rendelet érvényességére vonatkozó kérdései részben e rendeletnek az azon 924/2012 végrehajtási rendelettel összefüggésben lefolytatott értelmezésén alapulnak, amelyet a Bíróság a 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélettel (C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269) hatályon kívül helyezett annyiban, amennyiben az az ezen ítélet alapjául szolgáló ügy felpereseit érintette.

42 E tekintetben az alapeljárás körülményeinek a kérdést előterjesztő bíróság által bemutatott időbeli sorrendjéből kitűnik, hogy az e körülményekre az időbeli hatályánál fogva kizárólagosan alkalmazandó vitatott rendelet alapján határozták meg 85%-ban az alapügyben szóban forgó fizetési felszólítások tárgyát képező dömpingellenes vámot.

43 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy valamely aktus érvényességének mérlegelését, amelyet az előzetes döntéshozatalra utalás keretében a Bíróságnak kell elvégeznie, főszabály szerint az ezen aktus elfogadásának időpontjában fennálló helyzet alapján kell elvégezni (1997. július 17-i SAM Schiffahrt et Stapf ítélet, C-248/95 és C-249/95, EU:C:1997:377, 46. pont; 2009. október 1-jei Gaz de France – Berliner Investissement ítélet, C-247/08, EU:C:2009:600, 49. pont).

44 Ebből következően sem a 924/2012 végrehajtási rendelet elfogadása, sem pedig annak a 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet (C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269) általi részleges megsemmisítése nem alkalmas arra, hogy befolyásolja a vitatott rendelet érvényességét, mivel e két körülmény e rendelet elfogadását követően következett be.

45 Másodszor, mivel az alapeljárás felei és az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23. cikkében említett, a Bírósághoz észrevételeket benyújtó egyéb érdekeltek felvetették azt a kérdést, hogy a 2011. és 2016. évi jelentések milyen hatással vannak a vitatott rendelet érvényességére, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már kimondta, hogy e rendelet érvényességét nem lehet a 2011. évi jelentésekre tekintettel értékelni.

46 Ugyanis kizárólag két kivételes helyzetben, amelyek az uniós jogalkotó azon szándékához kapcsolódnak, hogy ő maga korlátozza a WTO-szabályok alkalmazására vonatkozó saját mozgásterét, ismerte el a Bíróság, hogy adott esetben az uniós bíróságra hárul az uniós jogi aktusok jogszerűségének a WTO-megállapodásokra vagy a DSB-nek az e megállapodások megsértését megállapító határozataira tekintettel történő felülvizsgálata. Először is, arról az esetről van szó, amikor az Unió e megállapodások keretében vállalt valamely különös kötelezettséget szándékozott teljesíteni, másodszor pedig, ha a szóban forgó uniós jogi aktus kifejezetten utal az említett megállapodások meghatározott rendelkezéseire (2018. október 18-i Rotho Blaas ítélet, C-207/17, EU:C:2018:840, 47. és 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

47 Márpedig meg kell állapítani, hogy a vitatott rendelet nem utal kifejezetten a WTO-jog rendelkezéseire, és abból nem is tűnik ki, hogy e rendelet elfogadásával a Tanács az ennek keretében vállalt valamely különös kötelezettséget szándékozott végrehajtani. Ezen túlmenően a 2011. évi jelentések e rendeletnél később születtek, ennélfogva azok nem szolgálhatnak e rendelet jogalapjául (2018. október 18-i Rotho Blaas ítélet, C-207/17, EU:C:2018:840, 51. pont).

48 Ugyanezen okokból a vitatott rendelet érvényességét a 2016-os évi jelentésekre tekintettel sem lehet értékelni.

49 Ezen előzetes pontosításokat követően egymás után meg kell vizsgálni a kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott három érvénytelenségi okot.

50 Elsősorban, e bíróság arra keresi a választ, hogy a vitatott rendelet sérti-e az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdését, amennyiben a Tanács az említett rendelkezésben szabályozott összehasonlítás során az együtt nem működő kínai exportáló gyártók esetében nem vette figyelembe a dömpingkülönbözet meghatározásához a termék bizonyos típusaira vonatkozó exportügyleteket.

51 Emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése a dömpingkülönbözet kiszámításához a rendes érték és az exportár összehasonlításának két módszerét írja elő. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a Tanács és a Bizottság (a továbbiakban együtt: uniós intézmények) a választott összehasonlítási módszertől függetlenül e számítás céljából kötelesek figyelembe venni a vizsgálattal érintett termékre vonatkozó, a vizsgálat megindításakor meghatározott valamennyi exportügyletet, következésképpen nem zárhatják ki az Unióba irányuló exportügyleteket e termék bizonyos típusaira vonatkozóan (lásd ebben az értelemben: 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet, C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269, 53., 60., 61. és 68. pont).

52 A jelen ügyben, ellentétben azzal az előfeltevéssel, amelyen az első érvénytelenségi ok alapul, a vitatott rendelet egyetlen preambulumbekezdéséből, illetve a Bíróság rendelkezésére álló iratok egyikéből sem tűnik ki, hogy az uniós intézmények az e rendelet elfogadásával összefüggésben, közelebbről a rendes értéknek és az exportárnak a dömpingkülönbözet kiszámítása érdekében történő összehasonlítása során kizárták volna az érintett termék bizonyos típusaira vonatkozó exportügyleteket.

53 Épp ellenkezőleg, először is, a vitatott rendelet (56) és (57) preambulumbekezdése, valamint (102) preambulumbekezdése arra utal, hogy az uniós intézmények a rendes érték és az exportár összehasonlítása érdekében az érintett termékre vonatkozó valamennyi exportügyletet ténylegesen figyelembe vették. E rendelet (56) és (57) preambulumbekezdése szerint ugyanis az e rendelet elfogadásához vezető vizsgálat nyilvánvalóvá tette, hogy mind a speciális, mind a normál kötőelemeket Indiában gyártották és értékesették, valamint hogy a kínai exportáló gyártók és az India belső piacán gyártott és értékesített kötőelemek azonos alapvető fizikai és műszaki jellemzőkkel rendelkeznek, és egymással hasonlók. Ami az említett rendelet (102) preambulumbekezdését illeti, az különbséget tesz a kötőelemek normál és különleges típusai között.

54 A vitatott rendelet (97) és (98) preambulumbekezdéséből, amelyre a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelmének indokolásában kifejezetten hivatkozik, semmilyen más következtetés nem vonható le. E preambulumbekezdések ugyanis a vizsgálat során előadott érvre válaszul annak megállapítására szorítkoznak, hogy az indiai gyártó a kínai exportáló gyártók által exportálthoz hasonló kötőelemeket értékesített, és hogy az árak összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében a rendes érték tekintetében megfelelő kiigazításokat hajtottak végre.

55 Ebben az összefüggésben, jóllehet – amint arra a kérdést előterjesztő bíróság rámutat – az uniós intézmények az árak összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében kiigazították a rendes értéket, e körülmény egyáltalán nem jelenti azt, hogy a rendes érték és az exportár összehasonlítása során kizárták az érintett termék bizonyos típusaira vonatkozó ügyleteket. Az árak összehasonlíthatósága nem az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdése alkalmazásának keretében, hanem ezen rendelet 2. cikke (10) bekezdése alkalmazásának keretében kerül figyelembevételre (lásd ebben az értelemben: 2017. április 5-i Changshu City Standard Parts Factory és Ningbo Jinding Fastener kontra Tanács ítélet, C-376/15 P és C-377/15 P, EU:C:2017:269, 68. pont).

56 Másodszor, hozzá kell tenni, hogy a Bíróság kérdésére válaszolva a Bizottság a nem együttműködő kínai exportáló gyártók tekintetében benyújtotta a Bírósághoz a dömpingkülönbözet kiszámításának részleteit, az e számításra vonatkozó magyarázatokkal együtt. E tényezők elemzéséből kitűnik, hogy az uniós intézmények e számítás érdekében rendszeresen figyelembe vették az érintett termék tekintetében megvalósított valamennyi exportügyletet.

57 Ennélfogva nem kifogásolható, hogy az uniós intézmények az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdése szerinti összehasonlítás során a dömpingkülönbözetnek a nem együttműködő kínai exportáló gyártók tekintetében történő kiszámítása érdekében kizárták az érintett termék bizonyos típusaihoz kapcsolódó ügyleteket.

58 Másodsorban, a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a vitatott rendelet sérti-e az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdését, mivel az érintett termékek tekintetében a dömpingkülönbözet jelentőségének meghatározása keretében az uniós intézmények megtagadták, hogy az indiai gyártó termékei rendes értékének és a hasonló kínai termékek exportárainak összehasonlítása során figyelembe vegyék az Indiában fennálló importköltségekhez és a közvetett adókhoz kapcsolódó, valamint a gyártásban, illetve a gyártási költségekben mutatkozó különbségekkel összefüggő kiigazításokat.

59 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése előírja, hogy amennyiben nem lehetséges a rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítása, az árakat állítólagosan és kimutatottan befolyásoló eltéréseket megfelelő kiigazítások formájában figyelembe kell venni.

60 Ezen túlmenően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően, ha valamelyik fél az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése alapján a rendes érték és az exportár összehasonlíthatóvá tételének céljából a dömpingkülönbözet meghatározására tekintettel kiigazításokat kér, e félnek kell bizonyítania, hogy kérelme indokolt (lásd ebben az értelemben: 1987. május 7-i Nachi Fujikoshi kontra Tanács ítélet, 255/84, EU:C:1987:203, 33. pont; 2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 58. pont).

61 A jelen ügyben a vitatott rendelet (101)–(104) preambulumbekezdéséből az következik, hogy az uniós intézmények bizonyos kiigazításokat végeztek a rendes érték és az exportárak tisztességes összehasonlítása érdekében.

62 Ezzel szemben nem tűnik úgy, hogy az Indiában fennálló importköltségekhez és közvetett adókhoz kapcsolódó, valamint a gyártásban, illetve a gyártási költségekben mutatkozó különbségekkel összefüggő kiigazítások iránti kérelmeket nyújtottak volna be az uniós intézményekhez.

63 Ez utóbbi körülményt megerősíti azon észrevételek összességének elemzése, amelyeket a Bizottság a vizsgálat során az érdekelt felektől kapott azt követően, hogy a tájékoztatót megküldték e felek mindegyike részére. Ugyanis ezen észrevételek, amelyeket a Bizottság a Bíróság kérésére a jelen ügyben előterjesztett, egyáltalán nem tartalmaznak a jelen ítélet előző pontjában hivatkozott kiigazítások iránti kérelmet.

64 Ebből következően a jelen ítélet 62. pontjában említettekhez hasonló kiigazítások iránti kérelem, valamint az ilyen kiigazítások megalapozottságának bizonyítására irányuló bármilyen bizonyíték hiányában nem róható fel az uniós intézményeknek, hogy a vitatott rendeletben nem végeztek el ilyen kiigazításokat. E körülmények között a Bíróság előtt lefolytatott vitákra tekintettel nem szükséges annak meghatározása, hogy a Donexhez hasonló importőr hivatkozhat-e, és adott esetben milyen körülmények között hivatkozhat a nemzeti bíróság előtt arra, hogy ezen intézmények állítólag elmulasztották e kiigazítások elvégzését.

65 Harmadsorban, a kérdést előterjesztő bíróság arra a kérdésre keresi a választ, hogy a vitatott rendelet sérti-e az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdését arra tekintettel, hogy a rendelet elfogadásához vezető vizsgálat során az uniós intézmények nem közölték, illetve nem közölték kellő időben az együttműködő kínai exportáló gyártókkal az indiai gyártó összes, a rendes érték meghatározására vonatkozó számadatát.

66 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásából e tekintetben kitűnik, hogy e bíróság úgy véli, hogy mivel e számadatokat – legalábbis kellő időben – nem közölték a kínai exportáló gyártókkal, az uniós intézmények megakadályozták ez utóbbiakat abban, hogy a kiigazítás iránti kérelmeiket szilárdan alátámasszák. Ugyanígy a Donex a Bírósághoz benyújtott írásbeli észrevételeiben arra hivatkozik, hogy e késedelmes közlés megakadályozta ezen exportáló gyártókat abban, hogy megfelelő módon gyakorolják a kiigazítás iránti kérelemhez és az erre irányuló kérelmeik alátámasztására vonatkozó jogukat.

67 Függetlenül attól, hogy az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése arra kötelezi-e az uniós intézményeket, hogy a rendes értéknek az analóg ország gyártója árai alapján történő meghatározására vonatkozó információkat szolgáltassanak az érdekelt felek számára, úgy tűnik – amint arra az uniós intézmények helyesen rámutatnak, és amint azt a főtanácsnok az indítványának a 64. pontjában

megjegyezte –, hogy a harmadik érvénytelenségi indok lényegében azt rója fel ezen intézményeknek, hogy azok a vitatott rendelet elfogadását eredményező vizsgálat során megsértették az eljárási jogaikat gyakorló kínai exportáló gyártók védelemhez való jogát.

68 Márpedig a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy azon társaság, amely nem vett részt valamely dömpingvizsgálatra irányuló eljárásban, és amely egyetlen, a vizsgálattal érintett ország exportáló gyártójához sem kapcsolódik, maga nem hivatkozhat a védelemhez való jogra valamely olyan eljárás során, amelyben nem vett részt (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 10-i Fliesen-Zentrum Deutschland ítélet, C-687/13, EU:C:2015:573, 73. pont).

69 Amint arra a főtanácsnok az indítványának a 60. pontjában lényegében rámutatott, még inkább ugyanennek kell érvényesülnie akkor, ha az ilyen társaság a vizsgálattal érintett ország olyan exportáló gyártói védelemhez való jogának megsértésére kíván hivatkozni, amelyekhez egyáltalán nem kapcsolódik.

70 Ugyanis, amint arra a főtanácsnok az indítványának az 57. pontjában rámutatott, a dömpingellenes eljárás szabályozása egyes érdekelt feleknek olyan eljárási jogokat és garanciákat biztosít, amelyek gyakorlása azonban a feleknek az eljárásban való aktív részvételétől függ, amelynek legalább egy írásbeli kérelem meghatározott határidőn belül történő benyújtásában kell megnyilvánulnia.

71 A jelen ügyben a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik egyrészt, hogy sem a Donex, sem a beszállítói nem vettek részt a vitatott rendelet elfogadásához vezető vizsgálati eljárásban, másrészt pedig hogy úgy tűnik, a Donex nem kapcsolódik az ezen eljárásban részt vevő kínai exportáló gyártókhoz. Ebből következően, amint arra a főtanácsnok az indítványának a 65. pontjában rámutatott, e társaság nem hivatkozhat ez utóbbiak védelemhez való jogának esetleges megsértésére.

72 E következtetést nem kérdőjelezheti meg az a körülmény, hogy a harmadik érvénytelenségi indok formálisan az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének a rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítását érintő hiba miatt való megsértésén alapul. Az ezen összehasonlítást érintő esetleges hiba ugyanis csak lehetséges következménye annak az állítólagos mulasztásnak, hogy bizonyos információkat nem – legalábbis nem kellő időben – közöltek a kínai exportáló gyártókkal. Márpedig, amint az a jelen ítélet 67. pontjában már megállapításra került, ez utóbbi mulasztás – amennyiben az bizonyítást nyer – ez utóbbiak védelemhez való jogának megsértését képezné.

73 A fenti megfontolásokra tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy annak vizsgálata nem állapított meg egyetlen olyan körülményt sem, amely befolyásolja a vitatott rendelet érvényességét.

A költségekről

74 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések vizsgálata nem állapított meg egyetlen olyan tényezőt sem, amely érintené a Kínai Népköztársaságból származó egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2009. január 26-i 91/2009/EK tanácsi rendelet érvényességét.

Aláírások